

Κλείστε τις πόρτες καμμία αλλαγή!

του Νικ. Α. Γ. Λιναρδάτου

Ας αφήσουμε για λίγο κατά μέρος τις υπερβολικές εγγενείες. Σε άλλους. Στους πρέσβεις της Βενεζουέλας και της Κούβας. Ήταν οι πρώτοι που συγχάρηκαν τόν νέο πρόεδρο του Συνασπισμού της Άριστερας των Κινήματων και της Οικολογίας. Τόν σύντροφο Άλέξη Τσίπρα. Αντιγράφω από «Τά Νέα» (11 Φεβρουαρίου): «Έν μέσω άσπασμών και έναγκαλισμών ο Τσίπρας δέχτηκε ένα τηλεφώνημα. Του είπαν ότι ήταν ο Τσάβες από τή Βενεζουέλα που ήθελε νά τόν συχαρεί γιά τήν έκλογή του. Hello, είπε ο Άλέξης, αλλά πολύ γρήγορα συνειδητοποίησε ότι στην άλλη άκρη τής γραμμής ήταν από τήν πρεσβεία τής Κούβας και τής Βενεζουέλας». Του Κάστρο και του Τσάβες. Γνήσιοι δημοκράτες. Έκλεκτικές συγγενείες.

Καί ὡς μιλήσουμε πολιτικά. Θά ἀποφύγω τīs σκληρές ἐκφράσεις. Ἐσκέφτηκα. Καλύτερα νά παραθέσω ἀποσπάσματα ἀπό τήν εἰσήγηση τοῦ νέου προέδρου περὶ τής πολιτικῆς του στό 5ο Συνέδριο τοῦ Συνασπισμοῦ (ἐφεξῆς ΣΥΝ). Εἶναι ἀφ' ἐαυτῶν πολύ εὐγλωττα. Ὅστε τὰ δικά μου σχόλια θά εἶναι λακωνικότερα. Καί δύο μαρτυρίες στό τέλος.

«**Σήμερα** ἡ ἴδια αὐτή πραγματικότητα ὁδηγεῖ τόν δικομματισμό σέ κατάρρευση [...] Ἦρθε ἡ ὥρα τής ἀριστερας». Ἐτοιμη νά ἐφαρμόσει τό πρόγραμμά της. Ἐνοκῆπτε «ἡ μεταπολίτευση ἀπό τὰ κάτω». Τό πρόγραμμά της: «Πρέπει νά στοχεύει: α) σέ μία ἐπιθετική πολιτική συνεχούς διεύρυνσης τῶν δημοσίων ἀγαθῶν, ἀπέναντι στήν κυρίαρχη νεοφιλελεύθερη πολιτική που προσπαθεῖ συνεχῶς νά τὰ συρρικνώσει. β) σέ μία συνολική ἀνασύνταξη τῶν θεσμικῶν καί πολιτικῶν ὁρίων μεταξύ τοῦ δημοσίου συμφέροντος καί τής ἰδιωτικῆς οἰκονομίας. γ) σέ ἕνα νέο θεσμικό καταστατικό χάρτη τής χώρας, ὅπου θά ρυθμιστοῦν ἐκ νέου καί στίς νέες συνθήκες τής καπιταλιστικῆς νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης οἱ σχέσεις κράτους καί κεφαλαίου, οἱ σχέσεις τής πολιτικῆς ἐξουσίας καί Μέσων Ἐνημέρωσης. Ὅπου θά ἐπαναπροοδιοριστοῦν τὰ ἀτομικά δικαιώματα ἀπέναντι στήν καταστολή. Ὅπου θά κατοχυρωθοῦν τὰ κοινωνικά καί ἀσφαλιστικά δικαιώματα ἀπέναντι στήν ἀπορρύθμιση τοῦ Κοινωνικοῦ Κράτους. Αὐτή εἶναι ἡ δική μας ἐναλλακτική πρόταση». Οὔτε λίγο, οὔτε πολύ ἐπάνοδος στόν βαθύ κρατισμό. Ἀνατροπή τοῦ Συντάγματος. Νέοι κανόνες «ἐλευθερίας» τῶν ΜΜΕ. Ὅλα νέα. Στήν πραγματικότητα ὅλα παλιά. Παμπάλαια. Δοκιμασμένα καί ἀποτυχημένα. Ἐδῶ καί ἄλλο.

«**Τό σύστημα** τῶν ἐλευθέρων ἀγορῶν βρίσκεται ἤδη σέ βαθεῖα κρίση, ἔχει ἀρχίσει νά τρώει στόν ἑαυτό του. Ἡ στρατηγική τῶν ΗΠΑ, δηλαδή ὁ ἐλεγχος τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν μέ τὰ ὄπλα καί ἡ ἐπιβολή ἑνός μοντέλου ἀνάπτυξης διά τής βίας ἔχει φτάσει στά ὅριά του [...] Σέ ἀδιέξοδο βρίσκεται καί τό οἰκονομικό μοντέλο τής Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης. Ὁ μονεταρισμός, ὁ χαμηλός πληθωρισμός, ἡ πολιτική τοῦ ἰσχυροῦ εὐρώ. Μία πολιτική ἀπό τήν ὁποία ἐπωφελοῦνται μονάχα οἱ οἰκονομικά ἰσχυροί». Τῆς ἔβαλε τὰ γυαλιά. Τῆς συντρόφισσας Παπαρήγα. Στήν ἀσχετοσύνη μέ τīs κοινωνικές καί οἰκονομικές πραγματικότητες τοῦ σημερινοῦ κόσμου.

«...**Στό προσεχές διάστημα** ἡ ἡγεμονία τοῦ νεοφιλελευθερισμοῦ θά ἀμφισβητηθεῖ σημαντικά. Καί αὐτό εἶναι μία ἐξέλιξη που δικαιώνει τὰ κινήματα κατά τής παγκοσμιοποίησης». Αὐτή εἶναι ἡ κατάληξη τῶν συλλογισμῶν τοῦ κ. Τσίπρα. Καταρρέουν οἱ ἐλεύθερες ἀγορές καί καταλύεται ἡ παγκοσμιοποίηση. Πλέουμε πλησιῆστοι πρός ἕναν ἀπό δύο προορισμούς. Οἱ μόνοι που ἀπομένουν. Ἡ τῆς οἰκονομικῆς αὐτάρκειας. Ὑπάρχουν λαμπρά πρότυπα. Ἡ οἰκονομική πολιτική τοῦ φασισμοῦ καί τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ. Ἡ τῆς πολιτικῆς τοῦ «Σοσιαλισμοῦ σέ μία χώρα» (E.T. Carr) τοῦ σύντροφου Στάλιν.

Ὡς ἀντεπιχειρήματα θά ἐπικαλεσθῶ τīs μαρτυρίες δύο διακεκριμένων προσωπικοτήτων. Ἀσιατῶν. Ὡς Ἀσιάτες γνωρίζουν (τουλάχιστον καλύτερα ἀπό τόν κ. Τσίπρα, ὁ ὁποῖος κατά τὰ ἄλλα κόπτεται γιά τούς φτωχοῦς λαούς καί γιά «τὴν ἐκμετάλλευση ἀνθρώπου ἀπό ἀνθρώπο») μέ ποιόν τρόπο μερικῆς ἑκατοντάδες ἑκατομμύρια Κινέζοι, Ἰνδοί καί λοιποὶ Ἀνατολικοασιάτες, ἀποχαιρέτησαν τήν πείνα, τὴ φτώχεια καί τὴ δυστυχία.

Οἱ μαρτυρίες. Ὁ Ἰνδός Sagdish Bhagwati εἶναι καθηγητῆς στό Πανεπιστήμιο Columbia. Πρῶην εἰδικός σύμβουλος τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν. Ἐπιστημονικός σύμβουλος τῆς γνωστῆς Human Rights Watch. Τό 2004 ἐκυκλοφόρησε τό βιβλίο τοῦ In Defence of Globalization. Τό συμπέρασμά του ὑστερα ἀπό ἀναλύσεις 296 σελίδων: «Ἡ δημόσια δράση δέν θά ἐπιτύχει παρά μόνο ἂν ἐκφράζει ὄχι μόνο πάθη, ὀργή, ἀλλά καί λογική. Ἡ λογική καί ἡ ἀνάλυση ἀπαιτοῦν νά ἐγκαταλείψουμε τήν ἰδέα πῶς ἡ παγκοσμιοποίηση στερεῖται ἀνθρώπινου προσώπου... καί νά ἀγκαλιάσουμε τήν ἀποψη ὅτι ἔχει τέτοιο πρόσωπο. Ἡ δημοσία δράση πρέπει νά ἀντανακλά αὐτήν τήν ἀλλαγὴ ἐκτιμῆσεως...».

Ἡ δευτέρη μαρτυρία. Τοῦ Kishore Mahbubani. Σγκαπουριανός. Κοσμητῶρ τῆς Σχολῆς Δημόσιας Πολιτικῆς στό Ἐθνικό Πανεπιστήμιο Σγκαπούρης. Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας 2001-02. Πρό ὀλίγων ἡμερῶν ἐκυκλοφόρησε τό βιβλίο του «The New Asian Hemisphere: The Irresistible Shift of Global Power to the East» (ἐκδ. Public Affairs). Τό Νέο Ἀσιατικό Ἡμισφαίριο: Ἡ Ἀκαταμάχητη Μετακίνηση τῆς Παγκόσμιας Ἴσχύος πρός τήν Ἀνατολή. Τίτλος πολὺ χαρακτηριστικός. Γιά τīs ἰδέες τοῦ συγγραφέα. Ὅσο ὁσο διαπιστώνει. Οἱ Ἀσιάτες ἐπὶ τέλους ἐκατάλαβαν, ἀπερρόφησαν καί ἐφάρμοσαν δυτικούς τρόπους ἐνέργειας σέ πολλά πεδία. Ἀποδίδει τήν ἐπιτυχία τῶν Ἀσιατικῶν οἰκονομῶν στήν υἰοθέτηση τῶν «Ἐπτά Στύλων τῆς Δυτικῆς Σοφίας». Τήν οἰκονομία τῆς ἐλευθέρου ἀγοράς. Τὴ σύγχρονη ἐπιστήμη καί τεχνολογία. Τήν ἀξιοκρατία. Τήν πρακτικότητα. Τὴ φιλειρηνική κουλτούρα. Τήν κυριαρχία τοῦ νόμου. Καί τήν παιδεία. Ἀντιπαραλληλισμός: Μέ πρωτόπορο τόν ΣΥΝ τοῦ σύντροφου Τσίπρα ὡς βαδίσουμε ἐμεῖς ἐπὶ τὰ ἴχνη τῆς Κούβας καί τῆς Βενεζουέλας.

Τέλος μέ δεῖγμα νέου δημοκρατικοῦ ἠθους: «Ὁ πρόεδρος τοῦ ΠΑΣΟΚ δέν ἔχει δικαίωμα νά λέει ὅτι εἶναι ἀριστερός». Ἀπό ὅω καί πέρα χρειάζεστε, ὅσοι ἀριστεροί, πιστοποιητικό ἀριστεροφροσύνης ἀπό τόν ΣΥΝ ὑπογεγραμμένο ἀπό τόν σύντροφο Ἀλέξη Τσίπρα.

«**Gai ge kai fang**», λένε οἱ Κινέζοι τὴ μεταρρύθμισή τους. Οἱ κομμουνιστές. Μεταφράζεται: Νά ἀλλάξει τό σύστημα, ἀνοίξτε τīs πόρτες. Τὰ ἀκριβῶς ἀντίθετα μᾶς προτείνει ὁ νέος πρόεδρος τοῦ Συνασπισμοῦ.